31989L0336

NÕUKOGU DIREKTIIV,

3. mai 1989,

elektromagnetilist ühilduvust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta

(89/336/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 100a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

koostöös Euroopa Parlamendiga, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades, et:

on vaja võtta meetmeid, et siseturu järkjärguline rajamine 31. detsembriks 1992 lõpule viia; siseturg hõlmab sisepiirideta ala, kus on tagatud kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine;

liikmesriigid kohustuvad sellist raadiosidet ja selliseid seadiseid, seadmeid ja süsteeme, mille toimimist võivad halvendada elektri- või elektroonikaseadmete põhjustatavad elektromagnetilised häired, piisavalt kaitsma selliste häirete eest;

samuti kohustuvad liikmesriigid tagama, et elektrijaotusvõrgud oleksid kaitstud neid ja nende toidetavaid seadmeid mõjutada võivate elektromagnetiliste häirete eest;

nõukogu 24. juuli 1986. aasta direktiiv 86/361/EMÜ sidevõrgu lõppseadmete tüübikinnituse tunnustamise algjärgu kohta ([4]) käsitleb eeskätt sellistest seadmetest tavapärasel toimimisel lähtuvaid signaale ja üldkasutatavate sidevõrkude kaitsmist kahju eest; seetõttu on vaja kõnealuseid võrke, sealhulgas nendega ühendatud seadmeid ka edaspidi piisavalt kaitsta ajutiste häirete eest, mida põhjustavad juhuslikud signaalid, mis võivad sellistest seadmetest lähtuda;

mõnes liikmesriigis on kohustuslikes sätetes piiritletud eelkõige selliste seadmete põhjustatavate elektromagnetiliste häirete lubatud tase ja nende seadmete häirekindlustase kõnealuste signaalide osas; kuigi need kohustuslikud sätted ei pruugi põhjustada liikmesriikides erinevat kaitsetaset, takistavad nad oma erinevuste tõttu ühendusesisest kaubandust;

sellist kaitset tagavad siseriiklikud õigusnormid tuleb ühtlustada, et kindlustada elektri- ja elektroonikaseadmete vaba liikumine, vähendamata seejuures olemasolevat põhjendatud kaitsetaset liikmesriikides;

ehkki ühenduse üks põhireegleid on kaupade vaba liikumine, on praegu kehtivates ühenduse õigusaktides sätestatud, et ühendusesisese kaubanduse takistusi, mida põhjustavad erinevused toodete turustamist käsitlevates siseriiklikes õigusnormides, tuleb tunnustada niivõrd, kuivõrd nimetatud õigusnormid on vajalikud oluliste nõuete täitmiseks; õigusaktide ühtlustamine kõnealusel juhul peab seetõttu piirduma nende sätetega, mida on vaja elektromagnetilise ühilduvusega seotud kaitsenõuete täitmiseks; need nõuded peavad asendama asjakohaseid siseriiklikke õigusnorme;

([1]) EÜT C 322, 2.12.1987, lk 4.
([2]) EÜT C 262, 10.10.1988, lk 82 ja EÜT C 69, 20.3.1989, lk 72.
([3]) EÜT C 134, 24.5.1988, lk 2.
([4]) EÜT L 217, 5.8.1986, lk 21.

seetõttu käsitleb käesolev direktiiv üksnes elektromagnetilise ühilduvusega seotud kaitsenõudeid; nendele nõuetele vastavuse tõendamise hõlbustamiseks on oluline, et Euroopa tasandil oleksid olemas elektromagnetilist ühilduvust käsitlevad ühtlustatud normid, võimaks eeldada, et nendele vastavad tooted vastavad ka kaitsenõuetele; neid Euroopa tasandil ühtlustatud norme koostavad eraasutused ja need peavad olema mittekohustuslikud; selleks tunnustatakse käesoleva direktiivi kohaldamisalas ühtlustatud normide vastuvõtmiseks pädeva asutusena Euroopa Elektrotehnika Standardikomiteed (CENELEC) kooskõlas 13. novembril 1984 allkirjastatud komisjoni, Euroopa Standardikomitee (CEN) ja CENELECi vahelise koostöö üldsuunistega; käesoleva direktiivi kohaldamisel on ühtlustatud norm tehniline kirjeldus (Euroopa norm või ühtlustamisdokument), mille CENELEC on vastu võtnud komisjoni ülesandel nõukogu 28. märtsi 1983. aasta direktiivi 83/189/EMÜ, millega kehtestatakse tehnilisi norme ja eeskirju käsitleva teabe andmise kord, ([1]) viimati muudetud direktiiviga 88/182/EMÜ, ([2]) ja eespool nimetatud üldsuuniste kohaselt;

käesoleva direktiivi tähenduses ühtlustatud normide vastuvõtmiseni tuleks kaupade vaba liikumist hõlbustada üleminekumeetme abil, mille kohaselt kiidetakse ühenduse tasandil heaks seadmed, mis vastavad vastuvõetud siseriiklikele normidele, kui ühenduse ülevaatusmenetlusega on tagatud, et sellised siseriiklikud normid vastavad käesoleva direktiivi kaitse-eesmärkidele;

seadet käsitlev EÜ vastavusdeklaratsioon on seadme käesolevale direktiivile vastavuse eelduseks; kõnealuse avalduse vorm peab olema võimalikult lihtne;

direktiiviga 86/361/EMÜ hõlmatud seadmete puhul tuleks elektromagnetilise ühilduvuse osas tõhusa kaitse saavutamiseks tõendada käesoleva direktiivi sätetele vastavust siiski vastavusmärkide või -tunnistustega, mille on väljastanud liikmesriikide teavitatud asutused; nende asutuste väljastatud märkide või tunnistuste vastastikuse tunnustamise hõlbustamiseks tuleks ühtlustada nende asutuste määramise aluseid;

sellest hoolimata on võimalik, et seadmed võivad häirida raadiosidet ja sidevõrke; seepärast tuleks kehtestada selle ohu vähendamise kord;

käesolevat direktiivi kohaldatakse seadmete suhtes, mis on hõlmatud direktiividega 76/889/EMÜ ([3]) ja 76/890/EMÜ, ([4]) mis korraldavad liikmesriikide selliste õigusaktide ühtlustamist, mis käsitlevad elektriliste kodumasinate, teisaldatavate tööriistade ja sarnaste seadmete põhjustatavaid raadiohäireid ja süüturiga luminofoorvalgustite põhjustatavate raadiohäirete summutamist; seetõttu tuleks need direktiivid kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) *seadmed* – mis tahes elektri- või elektroonikaseadmed ning seadmed ja paigaldised, mis sisaldavad elektrilisi ja/või elektroonilisi osi;

2) *elektromagnetiline häire* – mis tahes elektromagnetiline nähtus, mis võib halvendada seadise, seadme või süsteemi toimimist. Elektromagnetiliseks häireks võib olla elektromagnetiline müra, soovimatu signaal või levikeskkonna muutumine;

3) *häirekindlus* – seadise, seadme või süsteemi võime toimida elektromagnetilise häire korral kvaliteedi halvenemiseta;

4) *elektromagnetiline ühilduvus* – seadise, seadme või süsteemi võime toimida rahuldavalt elektromagnetilises keskkonnas, tekitamata talumatuid elektromagnetilisi häireid ükskõik millele, mis asub selles keskkonnas;

5) *pädev asutus* – mis tahes asutus, mis vastab II lisas loetletud tingimustele ja on sellisena tunnustatud;

6) *EÜ tüübihindamistõend* – dokument, milles artikli 10 lõikes 6 osutatud teavitatud asutus tõendab, et uuritud seadmetüüp vastab seda käsitlevatele käesoleva direktiivi nõuetele.

Artikkel 2

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse seadmete suhtes, mis võivad põhjustada elektromagnetilisi häireid või mille toimimist võivad sellised häired mõjutada.

Direktiivis piiritletakse asjakohased kaitsenõuded ja ülevaatusmenetlused.

([1]) EÜT L 109, 26.4.1983, lk 8.
([2]) EÜT L 81, 26.3.1988, lk 75.
([3]) EÜT L 336, 4.12.1976, lk 1.
([4]) EÜT L 336, 4.12.1976, lk 22.

2. Kui käesolevas direktiivis piiritletud kaitsenõuded on teatavate seadmete puhul ühtlustatud eridirektiividega, ei kohaldata käesolevat direktiivi selliste seadmete või kaitsenõuete suhtes või lõpetatakse selline kohaldamine nende eridirektiivide jõustumisel.

3. Rahvusvahelises sidekonventsioonis sisalduvate raadioeeskirjade artikli 1 punktis 53 määratletud raadioamatööride kasutatavad raadioseadmed jäetakse käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja, kui need seadmed ei ole kaubanduslikult saadaval.

Artikkel 3

Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et artiklis 2 osutatud seadmeid võib turustada või kasutusse võtta üksnes juhul, kui need vastavad õigesti paigaldatuna ja hooldatuna ning ettenähtud otstarbeks kasutamisel käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele.

Artikkel 4

Artiklis 2 osutatud seadmed ehitatakse nii, et:

a) nende tekitatavad elektromagnetilised häired ei takista raadio- ja sideseadmete ja muude seadmete toimimist ettenähtud viisil;

b) nende elektromagnetiline häirekindlus on piisav, et võimaldada neil toimida ettenähtud viisil.

Põhilised kaitsenõuded on esitatud III lisas.

Artikkel 5

Liikmesriigid ei takista elektromagnetilise ühilduvusega seotud põhjustel selliste seadmete turustamist ja kasutussevõttu oma territooriumil, mis on hõlmatud käesoleva direktiiviga ja vastavad selle nõuetele.

Artikkel 6

1. Käesoleva direktiivi nõuded ei takista järgmiste erimeetmete rakendamist mis tahes liikmesriigis:

a) seadme kasutuselevõttu ja kasutamist teatavas kohas käsitlevad meetmed, mille eesmärk on üle saada olemasolevast või oodatavast raskusest elektromagnetilise ühilduvuse vallas;

b) seadme paigaldamist käsitlevad meetmed, mille eesmärk on kaitsta üldkasutatavaid sidevõrke või turvalisuse tagamiseks vajalikke vastuvõtu- või saatejaamu.

2. Ilma et see piiraks direktiivi 83/189/EMÜ kohaldamist, teatavad liikmesriigid komisjonile ja teistele liikmesriikidele lõike 1 kohaselt võetud erimeetmetest.

3. Põhjendatuks tunnistatud erimeetmed avaldab komisjon asjakohases teates *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Artikkel 7

1. Liikmesriigid eeldavad, et seade täidab artiklis 4 osutatud kaitsenõudeid, kui see on kooskõlas:

a) asjakohaste siseriiklike normidega, millega võetakse üle ühtlustatud normid, mille viitenumbrid on avaldatud *Euroopa Ühenduste Teatajas*. Liikmesriigid avaldavad selliste siseriiklike normide viitenumbrid;

b) lõikes 2 osutatud asjakohaste siseriiklike normidega, kui selliste normidega hõlmatud valdkondades puuduvad ühtlustatud normid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile selliste lõike 1 punktis b osutatud siseriiklike normide tekstid, mis on nende arvates kooskõlas artiklis 4 osutatud kaitsenõuetega. Komisjon edastab need tekstid viivitamata teistele liikmesriikidele. Artikli 8 lõikes 2 sätestatud korras teatab komisjon liikmesriikidele nendest siseriiklikest normidest, mille puhul võib eeldada vastavust artiklis 4 osutatud kaitsenõuetele.

Liikmesriigid avaldavad kõnealuste normide viitenumbrid. Komisjon avaldab need ka *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

3. Liikmesriigid nõustuvad, et kui tootja ei ole rakendanud lõikes 1 osutatud norme või on neid rakendanud üksnes osaliselt või kui sellised normid puuduvad, käsitletakse seadet kaitsenõuetele vastavana juhul, kui vastavus on tõendatud artikli 10 lõikes 2 sätestatud tõendamismenetluse abil.

Artikkel 8

1. Kui liikmesriik või komisjon leiab, et artikli 7 lõike 1 punktis a osutatud ühtlustatud normid ei vasta täielikult artiklis 4 märgitud nõuetele, suunab asjaomane liikmesriik või komisjon küsimuse direktiiviga 83/189/EMÜ asutatud alalisele komiteele (edaspidi "komitee"), esitades suunamise põhjused. Komitee esitab oma arvamuse viivitamata.

Komitee arvamuse kättesaamisel teatab komisjon liikmesriikidele niipea kui võimalik, kas kõnealused normid on vaja artikli 7 lõike 1 punktis a osutatud avaldatud teabest täielikult või osaliselt välja jätta.

2. Pärast artikli 7 lõikes 2 osutatud teabe saamist peab komisjon komiteega nõu. Viimase arvamuse kättesaamisel teatab komisjon liikmesriikidele niipea kui võimalik, kas kõnealuse siseriikliku normi puhul võib eeldada vastavust, ja kui võib, avaldatakse selle viitenumber siseriiklikult.

Kui komisjon või liikmesriik leiab, et mõni siseriiklik norm ei vasta enam tingimustele, mis võimaldavad eeldada vastavust artiklis 4 osutatud kaitsenõuetele, peab komisjon nõu komiteega, kes esitab oma arvamuse viivitamata. Viimase arvamuse kättesaamisel teatab komisjon liikmesriikidele niipea kui võimalik, kas kõnealuse normi puhul võib ka edaspidi eeldada vastavust, ja kui ei või, tuleb see artikli 7 lõikes 2 osutatud avaldatud teabest täielikult või osaliselt välja jätta.

Artikkel 9

1. Kui liikmesriik teeb kindlaks, et seade, millega on kaasas mõni artiklis 10 sätestatud tõendamisvahend, ei vasta artiklis 4 osutatud kaitsenõuetele, võtab ta kõik vajalikud meetmed, et kõrvaldada seade turult, keelata selle turustamine või piirata selle vaba liikumist.

Asjaomane liikmesriik teatab komisjonile viivitamata igast sellisest meetmest, viidates oma otsuse põhjustele ja eelkõige sellele, kas mittevastavus tuleneb:

a) artiklis 4 osutatud kaitsenõuete mittetäitmisest, sest seade ei vasta artikli 7 lõikes 1 osutatud normidele;

b) artikli 7 lõikes 1 osutatud normide ebaõigest kohaldamisest;

c) puudustest artikli 7 lõikes 1 osutatud normides endis.

2. Komisjon peab asjaosalistega nõu niipea kui võimalik. Kui komisjon leiab pärast sellist nõupidamist, et meede on põhjendatud, teatab ta sellest viivitamata meetme võtnud liikmesriigile ja teistele liikmesriikidele.

Kui lõikes 1 osutatud otsus tuleneb puudustest normides, suunab komisjon pärast nõupidamist asjaosalistega küsimuse komiteele kahe kuu jooksul, kui meetmeid võtnud liikmesriik kavatseb meetmete kohaldamist jätkata, ja algatab seejärel artiklis 8 sätestatud menetluse.

3. Kui mittevastava seadmega on kaasas mõni artiklis 10 sätestatud tõendamisvahend, võtab pädev liikmesriik tõendamisvahendi väljastaja vastu sobivaid meetmeid ning teatab sellest komisjonile ja teistele liikmesriikidele.

4. Komisjon tagab, et liikmesriikidele teatatakse selle menetluse käigust ja lõpptulemusest.

Artikkel 10

1. Seadme puhul, mille suhtes tootja on rakendanud artikli 7 lõikes 1 osutatud norme, tõendatakse seadme vastavust käesolevale direktiivile EÜ vastavusdeklaratsiooniga, mille väljastab tootja või tema ühenduses asuv volitatud esindaja. Avaldust hoitakse pädevale asutusele kättesaadavana kümme aastat pärast toote turulelaskmist.

Tootja või tema ühenduses asuv volitatud esindaja kinnitab seadmele või selle asemel pakendile, kasutusjuhendile või tagatistunnistusele ka EÜ vastavusmärgi.

Kui tootja ega tema volitatud esindaja ei asu ühenduses, vastutab eespool nimetatud EÜ vastavusdeklaratsiooni kättesaadavana hoidmise eest isik, kes toodet ühenduses turustab.

EÜ vastavusdeklaratsiooni ja -märki käsitlevad sätted sisalduvad I lisas.

2. Seadme puhul, mille suhtes tootja ei ole rakendanud artikli 7 lõikes 1 osutatud norme või on neid rakendanud üksnes osaliselt või mille kohta ei ole selliseid norme, hoiab tootja või tema ühenduses asuv volitatud esindaja tehnilist toimikut asjaomastele pädevatele asutustele kättesaadavana hetkest, mil toode lastakse turule. Selles toimikus kirjeldatakse seadet, sätestatakse menetlused, mille abil tagatakse seadme vastavus artiklis 4 osutatud kaitsenõuetele, ja esitatakse pädevalt asutuselt saadud tehniline aruanne või tunnistus.

Toimikut hoitakse pädevale asutusele kättesaadavana kümme aastat pärast toote turulelaskmist.

Kui tootja ega tema volitatud esindaja ei asu ühenduses, vastutab kõnealuse tehnilise toimiku kättesaadavana hoidmise eest isik, kes toodet ühenduses turustab.

Seadme vastavust tehnilises toimikus kirjeldatule tõendatakse lõikes 1 sätestatud korras.

Kui käesoleva lõike sätetest ei tulene teisiti, eeldavad liikmesriigid, et selline seade täidab artiklis 4 osutatud kaitsenõudeid.

3. Kui artikli 7 lõikes 1 osutatud norme veel ei ole, võib asjakohase seadme suhtes ajutiselt ja mitte kauem kui 31. detsembrini 1992 kohaldada käesoleva direktiivi vastuvõtmispäeval kehtivat siseriiklikku korda, tingimusel et selline kord on kooskõlas asutamislepingu sätetega, ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 2 kohaldamist.

4. Direktiivi 86/361/EMÜ artikli 2 lõikega 2 hõlmatud seadme vastavust käesoleva direktiivi sätetele tõendatakse lõikes 1 sätestatud korras pärast seda, kui tootja või tema ühenduses asuv volitatud esindaja on saanud kõnealust seadet käsitleva EÜ tüübihindamistõendi, mille on väljastanud mõni käesoleva artikli lõikes 6 osutatud teavitatud asutus.

5. Rahvusvahelise Telekommunikatsiooniliidu konventsioonis määratletud raadiosaateseadme vastavust käesoleva direktiivi sätetele tõendatakse lõikes 1 sätestatud korras pärast seda, kui tootja või tema ühenduses asuv volitatud esindaja on saanud kõnealust seadet käsitleva EÜ tüübihindamistõendi, mille on väljastanud mõni lõikes 6 osutatud teavitatud asutus.

Käesolevat sätet ei kohaldata sellise seadme suhtes juhul, kui see on kavandatud ja mõeldud üksnes raadioamatööridele artikli 2 lõike 3 tähenduses.

6. Iga liikmesriik teatab komisjonile ja teistele liikmesriikidele käesolevas artiklis osutatud pädevatest asutustest ja lõigetes 4 ja 5 osutatud asutustest, kes vastutavad EÜ tüübihindamistõendite väljastamise eest. Komisjon avaldab nende asutuste loendi teabe andmise eesmärgil *Euroopa Ühenduste Teatajas* ja tagab loendi ajakohastamise.

Sellisel teatamisel märgitakse, kas need asutused on pädevad kõikide käesoleva direktiiviga hõlmatud seadmete osas või piirduvad nende ülesanded teatavate valdkondadega.

Liikmesriigid kohaldavad teavitatavate asutuste hindamisel II lisas loetletud tingimusi.

Asjakohaste ühtlustatud normidega kehtestatud hindamisalustele vastavate asutuste puhul eeldatakse, et nad täidavad eespool nimetatud tingimusi.

Asutusest teatanud liikmesriik peab oma heakskiidu tühistama, kui ta leiab, et asutus ei vasta enam II lisas loetletud tingimustele. Ta teatab sellest viivitamata komisjonile ja teistele liikmesriikidele.

Artikkel 11

Direktiivid 76/889/EMÜ ja 76/890/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 1992.

Artikkel 12

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 1. juuliks 1991. Nad teatavad sellest komisjonile.

Nad kohaldavad neid norme 1. jaanuarist 1992.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastu võetavate siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 13

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 3. mai 1989

Nõukogu nimel

eesistuja

P. SOLBES

I LISA

1. **EÜ vastavusdeklaratsioon**

EÜ vastavusdeklaratsioon peab sisaldama järgmist:

— asjakohase seadme kirjeldus,

— viide tehnilistele kirjeldustele, millel vastavusdeklaratsioon põhineb, ja vajaduse korral siseriiklikele meetmetele, mida on rakendatud, et tagada seadme vastavus käesoleva direktiivi sätetele,

— selle isiku andmed, kellel on õigus tootja või tema volitatud esindaja nimel alla kirjutada,

— vajaduse korral viide teatatud asutuse väljastatud EÜ tüübihindamistõendile.

2. **EÜ vastavusmärk**

— EÜ vastavusmärk koosneb allpool esitatud tähtedest CE ja märgi kinnitamisaasta numbrist.

— Vajaduse korral peaksid selle märgi juures olema EÜ tüübihindamistõendi väljastanud teavitatud asutuse eraldustähed.

— Kui seadme suhtes kohaldatakse muid direktiive, mis sätestavad EÜ vastavusmärgi kinnitamise, tähendab märgi kinnitamine vastavust ka nende muude direktiivide asjakohastele nõuetele.

II LISA

Teavitatavate asutuste hindamise tingimused

Liikmesriikide määratavad asutused peavad täitma vähemalt järgmisi tingimusi:

1) töötajad ning vajalikud vahendid ja vajalik varustus on olemas;

2) töötajad on tehniliselt pädevad ja erialaselt sõltumatud;

3) tehnilised ja muud töötajad on käesoleva direktiiviga ettenähtud katsete tegemisel, aruannete koostamisel, tõendite väljastamisel ja järelevalveülesannete täitmisel sõltumatud kõikidest ringkondadest, rühmadest või isikutest, kes on asjakohase tootega seotud otse või kaude;

4) töötajad hoiavad ametisaladusi;

5) on olemas tsiviilvastutuskindlustus, välja arvatud juhul, kui vastutus lasub siseriiklike õigusnormide kohaselt riigil.

Liikmesriikide pädevad asutused vaatavad korrapäraselt järele, kas punktides 1 ja 2 sätestatud tingimused on täidetud.

III LISA

Põhiliste kaitsenõuete näidisloend

Seadme tekitatavad elektromagnetilised häired ei sega eelkõige järgmiste seadmete kasutamist:

a) erakasutuses olevad raadiod ja telerid;

b) tööstuslikud tootmisseadmed;

c) liikuvad raadioseadmed;

d) liikuvad raadioseadmed ja kaubanduslikud raadiotelefonid;

e) arstiteaduses ja teaduses kasutatavad seadmed;

f) teabetehnoloogilised seadmed;

g) kodumasinad ja olmeelektroonikaseadmed;

h) õhu- ja meresõidul kasutatavad raadioseadmed;

i) elektroonilised õppevahendid;

j) sidevõrgud ja -seadmed;

k) raadio ja televisiooni ringhäälingusaatjad;

l) valgustid, sh luminofoorlambid.

Seadmed, eriti punktides a–l nimetatud seadmed peaksid olema ehitatud nii, et nende elektromagnetiline häirekindlus oleks tavalistes, seadme tööks ettenähtud elektromagnetilise ühilduvuse tingimustes piisav, et nad saaksid takistamatult toimida, võttes arvesse artiklis 7 sätestatud normidele vastavate seadmete tekitatavate häirete taset.

Seadmega kaasasolevas juhendis peab sisalduma teave, mida on vaja seadme kasutamiseks ettenähtud otstarbel.